

N:o 167.

Af Herr C. A. Jönson: Om upphäfvande af 8 § mom. b i gällande bevillningsförordning.

I bevillningsstadgan förordnas, § 8 mom. b, att från utgörande af inkomstbevillning skall vara frikallad »medlem af konungaätten för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital.» Regentsslågtens medlemmar äro således skattefria icke blott för de årliga anslag, som dem kunna beviljas, utan jemväl för den förmögenhet i lösegendom de kunna ega eller förvärfva. Det första kunde hafva något skäl, om anslagen vore så knappt tillmätta att de ej försloge att, jemte lefnadskostnadernas bestridande, betala den skatt andra åligger att betala.

Men detta är alls icke förhållandet, då fastheldre väl känt är att samtliga konungaättens medlemmar njuta penningeanslag, så pass rikligt tilltagna, att de i fråga om inkomster äro ställda utom all jemförelse bättre, än de som få betala skatterna och dessutom jemte penningeanslagen hafva bostad, bohag, bränsle och dylika för andra dryga lefnadsbehof fritt. Hvarföre ätten skulle befrias från skatt å sina samlade kapital, dertill är än svårare att finna någon rimlig anledning.

Om de af folkets skatter förses med alla lefnadsbehof, dertill ändock ega särskild förmögenhet, lär ej någon slags tillgång kunna i landet finnas, hvaraf skatt lättare och med mindre afsaknad för egaren kan utgöras än af dylika tillgångar. Det ofvan åberopade stadgandet i bevillningsförordningen synes sålunda sakna all god grund.

I öfrigt är det ingalunda konungaättens medlemmars sanna fördel att de skilja sig från det skattdragande folket eller låta sig från det samma åtskiljas. Deras höga bestämmelse gör det för dem angeläget att väl känna folkets ställning och att, så vidt som möjligt, kunna sätta sig in i verkningarne af bestående förhållanden och sjelfva känna, om än jemförelsevis ganska lindrigt, huru skatterna trycka. Ingenting kan här-

vid öfvergå den egna erfarenheten. Och intet förenar människor närmare än gemensamma bördor och sträfvan den, gemensamt pligttroget uppfyllande af fäderneslandets mot alla lika berättigade kraf.

Ett upphäfvande af det nuvarande orimliga stadgandet, som från skatt befriar just de tillgångar, af hvilka skatt lättast och minst kämbart kunde utgöras, skulle derjemte borttaga en af de i allo olämpliga skilje-gränser man på vissa håll vill uppres a emellan det skattdragande folket och regentsläkten, hvars ställning just bjuder att dess medlemmar främst gifva exempel på pligttroget fullgörande af hvad fäderneslandet med rätta af alla dess välmående medborgare fodrar.

Jag föreslår således vördsamligen:

att § 8 mom. b i sist utfärdade bevillningsstadga, som föreskrifver att medlem af konungaätten skall vara frikallad från utgörande af bevillning såväl för af staten anvisadt anslag, som för inkomst af kapital, må upphävas och från kommande bevillningsstadga uteslutas.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 30 Januari 1873.

C. A. Jönsson.

N:o 168.

Af Herr Pehr Pehrson: Om förhöjning i låneanslaget till befrämjande af utdikningar och aftappningar af sankatrakter och sjöar för beredande af odlingsbar mark inom rikets mellersta och södra län.

Redan vid de sednaste riksdagarne under ståndsrepresentationen var det vanligt att ställa till Kongl. Maj:ts förfogande särskilda belopp, att dels användas såsom anslag utan återbetalningsskyldighet för vatten-aftappningar